

Arrest

nr. 72 718 van 3 januari 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaten L. VAN SCHOUBROECK en B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inzake voornoemde K. M. werd beroep aangetekend bij verzoekschrift van 4 november 2011, ingediend door advocaat L. VAN SCHOUBROECK en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder dossiernummer X. Bij verzoekschrift van dezelfde datum, ingediend door advocaat B. SOENEN en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder dossiernummer X, werd eveneens beroep ingediend tegen voormelde beslissing. Beide verzoekschriften hebben dezelfde bestreden beslissing tot voorwerp. Derhalve worden de beroepen gekend onder de dossiernummers X en X samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense afkomst, bent geboren op 22 januari 1987 te Bamut. U woonde sinds uw traditioneel huwelijk met G. B. (...) (O.V. 5.884.536) bij uw schoonouders in Grozny, Republiek Tsjetsjenië.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land hebt verlaten omwille van volgende redenen. Op 7 juni 2009 bent u traditioneel gehuwd met uw partner G. B. (...). Uw partner heeft de Russische Federatie reeds verlaten op 10 februari 2006, omwille van problemen die hij kende met de Russische autoriteiten omwille van zijn oudste broer. Uw partner diende op 27 februari 2006 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 31 juli 2007 werd door het Commissariaat-generaal overgegaan tot erkenning van de hoedanigheid van Vluchteling. Gezien zijn verblijf in België, stemde uw partner telefonisch toe met jullie huwelijk. Op 2 juni 2010 kwamen 5 à 6 mensen in militair uniform naar uw schoonouders. Ze stelden u vragen over de verblijfplaats van uw partner. U kreeg 2 weken de tijd om uw partner te contacteren. Na ongeveer 45 minuten vertrokken de mannen. U besloot de volgende dag te vertrekken naar uw oom in Sleptovsk, Republiek Ingoesjetië. Op 20 juni 2010 kwamen er 2 personen bij uw ouders en schoonouders langs, die naar u vroegen. U verliet de Russische Federatie uiteindelijk op 7 juli 2010. U reisde met de wagen, in het bezit van (valse) reisdocumenten, via Oekraïne naar België dat u op 11 juli 2010 bereikte. Op 12 juli 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van de eerste 2 pagina's van uw Russisch binnenlands paspoort, uw originele geboorteakte en uw origineel universiteitsdiploma voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de louter Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u in de Russische Federatie problemen kende omwille van uw partner G. B. (...). Op 2 juni 2009 kwamen 5 à 6 mensen in militair uniform bij uw schoonouders langs en stelden u vragen betreffende uw partner.

Er dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat in het kader van de asielaanvraag van uw partner, G. B. (...) (O.V. 5.884.536), met wie u traditioneel huwde op 7 juni 2009, op 31 juli 2007 werd besloten tot de erkenning van de hoedanigheid van Vluchteling. Er moet echter op gewezen worden dat deze beslissing genomen werd op basis van zijn persoonlijke verklaringen alsook op grond van de toenmalige veiligheidssituatie. Hoewel u verklaart omwille van de problemen van uw partner uit uw land gevlucht te zijn, heeft zijn toegekende erkenningsstatus geen invloed op de beslissing in het kader van uw asielaanvraag. Iedere asielaanvraag wordt immers op individuele merites beoordeeld en de inmiddels gewijzigde actuele situatie in Tsjetsjenië (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) heeft het Commissariaat-generaal genoopt tot een andere aanpak in de appreciatie van de asielaanvragen uit deze regio.

Voorts moet opgemerkt worden dat u er niet in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken. Zo kon u onaannemelijk weinig informatie verschaffen met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas. U stelde namelijk dat u problemen kende omwille van de problemen van uw partner. U kon echter enkel aangeven dat uw partner problemen kende vanwege zijn oudste broer die heeft gestreden, maar kon verder geen concrete details vertellen (CGVS p. 17). U wist immers niet welke problemen uw partner voor zijn vertrek uit Tsjetsjenië precies kende (CGVS, p. 17) noch of hij omwille hiervan in Tsjetsjenië ooit gearresteerd werd (CGVS, p. 22). U kon evenmin aangeven waarom de autoriteiten in 2010, 4 jaar na zijn vertrek uit de Russische Federatie, nog steeds op zoek waren naar uw partner (CGVS p. 21). Daarnaast vermeldde u dat op 2 juni 2010 gewapende mannen in militaire uniformen

naar het huis van uw schoonouders kwamen en u ondervroegen met betrekking tot uw partner (CGVS, p. 14 en 17). U had echter geen idee tot welke instantie deze mensen behoorden (CGVS, p. 18) noch waarom deze personen op zoek waren naar uw partner (CGVS, p. 18). U stelde verder dat op 20 juni 2010 bij uw ouders en schoonouders 2 personen langskwamen die naar u op zoek waren (CGVS, p. 14 en 19). U kon echter niet zeggen wie deze mensen precies waren, behalve dat ze van Russische origine waren (CGVS, p. 19), en wist evenmin waarom ze naar u op zoek waren (CGVS, p. 20). Tot slot wist u niet of u vandaag in uw land van herkomst officieel gezocht wordt noch of u er ergens van verdacht of beschuldigd wordt en liet zelfs na hierover te informeren (CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u kort voor uw interview bij het Commissariaat-generaal zowel met uw ouders als schoonouders nog telefonisch contact hebt gehad (CGVS, p. 3 en 11). Daar al deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hierover gedetailleerde informatie zou kunnen verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd.

Daarnaast moet vastgesteld worden dat u er net zo min in slaagde de Belgische asielinstanties uw binnenlands Russisch paspoort, hét identiteitsdocument van de Russische staatsburger bij uitstek, voor te leggen. U verklaarde wel dat dit paspoort samen met uw internationaal Russisch paspoort in juni 2010 in beslag werd genomen door de mensen die bij uw ouders langs kwamen (CGVS, p. 6). Deze verklaring is echter weinig aannemelijk, te meer omdat u niet eens wist wie deze mensen waren (CGVS, p. 6). Bijgevolg ontstaat het vermoeden dat u uw intern Russisch paspoort bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventuele woonstregistratie, uw huwelijk of de uitreiking van uw internationaal paspoort verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Aangaande uw reisroute ten slotte verklaarde u dat u vanuit Sleptsovsk (in Ingoesjetjië) met de auto naar Oekraïne bent gereisd. Daar stapte u over in een tweede wagen, die u naar België bracht (CGVS, p. 8-9). Tijdens deze reis werd gebruik gemaakt van een vals paspoort (CGVS, p. 7), maar u kende geen problemen (CGVS, p. 10). U bleef echter onaannemelijk vaag met betrekking tot het gebruikte reisdocument. Zo had u geen idee welk soort paspoort dit was noch op welke naam het stond. U wist evenmin door welk land dit paspoort uitgereikt was noch of het een visum bevatte (CGVS, p. 7). Deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd, waarbij de mogelijkheid bestaat op individuele wijze ondervraagd te worden over identiteit, reisdocumenten en -bedoelingen. Het is dan weinig geloofwaardig dat u zo weinig informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers is het immers onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw internationaal Russisch paspoort, waarvan u verklaarde dat het samen met uw binnenlands paspoort in juni 2010 door 2 Russen in beslag werd genomen (CGVS, p. 6), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehold.

Indien uw verklaringen geloofwaardig zouden zijn, quod non, moet er bovendien op gewezen worden dat u evenmin aannemelijk kon maken dat u in de toekomst een reëel risico op vervolging of het lijden van ernstige schade zou lopen. Zo is er na uw vertrek uit Tsjetsjenië niemand meer bij uw ouders of schoonouders langs geweest om naar u te informeren (CGVS, p. 20) en beschikt u over geen enkele aanwijzing dat er vandaag nog iemand naar u op zoek is (CGVS, p. 21).

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (een kopie van de eerste 2 pagina's van uw binnenlands Russisch paspoort, uw geboorteakte en een diploma) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. De kopie van de eerste 2 pagina's van uw binnenlands Russisch paspoort alsook uw geboorteakte bevat immers uitsluitend informatie met betrekking tot uw persoonlijke identiteit, die echter niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Uw diploma ten slotte bevat enkel informatie met betrekking tot uw opleiding en heeft bijgevolg evenmin enige bewijskracht ten aanzien van de door u aangehaalde problemen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge

van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In wat als een enig middel beschouwd kan worden, beroept verzoekende partij zich op de schending van de motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Voorts roept zij de schending in van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van “het principe van de zorgvuldigheid”. Verzoekende partij gaat hiertoe in op de motivering van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

3.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen zodat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De

ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongelooftwaardige verklaringen.

3.2.3. Waar verzoekende partij insinueert dat verwerende partij onlogisch redeneert, nu zij enerzijds beklemtoont dat de huidige situatie in Tsjetsjenië complex blijkt en zij anderzijds oordeelt dat een individuele beoordeling van de vrees voor vervolging noodzakelijk is, terwijl een asielaanvraag per definitie steeds individueel dient te worden beoordeeld, wijst de Raad erop dat verwerende partij in zijn motivering betreffende de noodzaak tot een individuele beoordeling van de vraag tot bescherming duidelijk wijst op de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië waarvoor in de meeste gevallen Tsjetsjenen zelf verantwoordelijk zijn. Verwerende partij besluit dan ook terecht dat het loutere feit te behoren tot de Tsjetsjeense etnie niet volstaat om de status van vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en dat een individueel onderzoek zich opdringt waarbij de voorgehouden vrees *in concreto* dient te worden aangetoond. Verzoekende partij toont op generlei wijze aan dat alle Tsjetsjenen louter omwille van hun Tsjetsjeense origine worden vervolgd waardoor enkel het gegeven te behoren tot deze etnie zou volstaan tot het bekomen van één van voormelde statussen.

3.2.4. Waar verzoekende partij nogmaals benadrukt dat zij als echtgenote voor de autoriteiten van haar land van herkomst belangrijk is daar zij deze autoriteiten op het spoor kan zetten van haar echtgenoot, dat zowel haar binnenlands als internationaal paspoort haar werden ontnomen bij een overval en dat zij bij haar vlucht naar België vertrouwen had in de personen die haar begeleidden, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

3.2.5.1. Verzoekende partij betoogt dat het loutere feit dat zij met een erkende vluchteling is gehuwd "*zij hierdoor de vervolgingsvrees meekrijgt*". Bovendien is het normaal dat zij de vluchtproblemen van haar echtgenoot niet kent daar deze zich voordeden voorafgaand aan hun huwelijk en haar achteraf hieromtrent door haar echtgenoot of zijn familie geen details werden medegedeeld, aldus verzoekende partij.

3.2.5.2. De Raad stelt vast dat betreffende de link die verzoekende partij aangeeft met de problemen van haar echtgenoot verwerende partij motiveert dat elke asielaanvraag op zijn individuele merites dient te worden onderzocht, dat haar echtgenoot reeds in 2007 werd erkend als vluchteling en dit op basis van zijn persoonlijk voorgehouden problemen en de toen aanwezige veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, die in de loop der jaren is gewijzigd, en dat verzoekende partij niet kan aangeven waarom haar echtgenoot plots vier jaar na het verlaten van zijn land van herkomst opnieuw door de autoriteiten zou worden gezocht. Het loutere feit te wijzen op haar huwelijksband met een erkende vluchteling betreft geen weerlegging van de motivering waarom haar asielaanvraag individueel dient te worden beoordeeld en aan verzoekende partij niet automatisch op basis van voormelde band eveneens de status van vluchteling kan worden toegekend.

De Raad oordeelt dat het volstrekt ongelooftwaardig is dat tussen verzoekende partij, die om reden van de problemen van haar echtgenoot die dateren van enkele jaren voordien beweert dermate zwaar te zijn vervolgd dat zij zich genoodzaakt zag haar land van herkomst te ontvluchten, en haar echtgenoot de ware toedracht van zijn problemen niet zou zijn uitgeklaard mede ingegeven door de vaststelling dat haar echtgenoot reeds op deze basis was erkend als vluchteling en het gegeven dat haar eigen problemen volledig voortvloeien uit deze van haar echtgenoot waardoor haar asielmotieven beter zouden kunnen worden geduid in het kader haar eigen asielprocedure. Het is totaal onaannemelijk dat in het licht van het welslagen van de asielaanvraag van verzoekende partij zij in de periode van een half jaar dat zij reeds in België verbleef voorafgaand aan haar verhoor op het Commissariaat-generaal niet zou hebben geïnformeerd naar of dat haar echtgenoot haar niet in kennis zou hebben gesteld van de door hem ondergane problemen. De vaststelling dat verzoekende partij niet in kennis is van het feit of haar echtgenoot in Tsjetsjenië ooit werd aangehouden en van wat hij er werd beschuldigd (administratief dossier, stuk 4, p. 22) ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas.

3.2.6. De verklaring van verzoekende partij waarom zij niet wist tot welke instantie de personen in militaire uniform behoorden die haar in juni 2010 bedreigden, met name dat zij geen uiterlijke kenmerken op hun uniform droegen die dit konden aantonen, betreft een *post factum* verklaring die door de Raad niet kan worden aanvaard. Immers blijkt uit het verhoor op het Commissariaat-generaal dat het

uniform van deze mannen werd besproken, doch verzoekende partij niet aangeeft dat er geen insignes aanwezig waren waardoor zij de instantie kon weten. Op de vraag tot welke instantie deze mannen concreet behoorden beperkt verzoekende partij zich te stellen dit niet te weten en dit zonder verwijzing naar het ontbreken van de nodige distinctieven (administratief dossier, stuk 4, p. 18). Daarenboven wijst de Raad erop dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde onwetendheden betreffende de problemen van haar echtgenoot, het niet kennen van de militaire instantie waardoor zij wordt gezocht, de flagrante desinteresse in haar actuele toestand van vervolging en het volledig onaannemelijk zijn van de voorgehouden wijze van reizen op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd.

3.2.7. Waar verzoekende partij een opsomming geeft van elementen waarmee verwerende partij moet rekening houden *“bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling”*, meer in het bijzonder het intellectueel vermogen, het opleidingsniveau, de leeftijd, psychologische stoornissen, en familiale en culturele elementen, stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet concretiseert op welke wijze deze elementen *in casu* een impact zouden hebben op het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas en derhalve zouden hebben geleid tot een andere beslissing.

3.2.8. De vastgestelde onwetendheden en flagrante desinteresse betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas en de onaannemelijkheid van de wijze waarop de vlucht werd ondernomen verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

3.2.9. De Raad merkt op dat uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij vergenoegt zich, steunend op een getuigenverklaring van de mensenrechtenorganisatie Memorial, te verwijzen naar de algemene situatie van de Tsjetsjenen in de Russische Federatie en meer in het bijzonder in Tsjetsjenië en naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen, doch brengt evenwel geen concrete elementen aan die illustreren dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Echter, ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoekende partij. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een “individuele” dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoekende partij enig verband met haar concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar – hetgeen door verwerende partij in de bestreden beslissing trouwens niet wordt ontkend – niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de *“Subject Related Briefing: Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië”* van 20 juni 2011 (administratief dossier, stuk 14, deel 1) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het

gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een "reëel" risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd.

Waar verzoekende partij verwijst naar enkele arresten van de Raad (nr. 55, 245 en 1663) waarbij volgens haar op grond van de algemene bedreigende situatie in het land van herkomst de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, stelt de Raad vast dat de arresten waarnaar wordt verwezen handelen over de situatie in Irak en Wit-Rusland en derhalve in onderhavige zaak niet dienend zijn.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.2.10. Waar verzoekende partij ten slotte opwerpt dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14) en dat zij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 19 januari 2011 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft haar asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

3.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 82 505 / IV en RvV 83 138 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT